

РЕШЕНИЕ

№ 16190

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1431** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), [населено място] 1606, [улица], чрез юрк. Д., срещу Решение № 5226 от 02.12.2024 г. по нахд № 11744/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110-и състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ, относно наложена на «ДАФ ТРАНС» ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) административна санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от АПИ Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ), при липса на доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на тези доклади. Излага съображения, че установяването на нарушенията, свързани със заплащането на предвидените в чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) пътни такси, се извършва в отклонение от общия ред, по специално разписани в закона правила съгласно чл.167а, ал.1, вр. чл.179, ал.3-3в от ЗДвП. Оспорва като неправилни и противоречащи на ЗДвП изводите на районния съдия, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната

отговорност по чл. 179, ал. 36 ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Счита, че нормата на чл. 189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси. В тази връзка сочи, че макар и в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, от своя страна правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл.179, ал. 3-36 от ЗДвП, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал.3 от ЗДвП, към която препраща самият чл. 189ж от ЗДвП. Допълнителен аргумент намира и от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. Навежда доводи, че с приемането на нормата на чл.189ж от ЗДвП за издаване на ЕФ за този вид нарушения законодателят не е целял само и единствено издаване на ЕФ за нарушенията на водачи на ППС, но и на собствениците на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата. Излага пространни съображения относно измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр. 105 от 2018 г.), сред които и на чл. 189ж от ЗДвП, като е въведена възможност за установяване на някои видове административни нарушения по този закон за ангажиране на административно-наказателна отговорност за тях по опростена процедура, която се основава на установяване и заснемане от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата - чрез издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Поддържа, че с измененията на ЗДвП и Закона за пътищата през 2019 г. е предвиден нов начин на заплащане на таксите за преминаване по платената пътна мрежа (пътните такси), при които изменения се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства, на база време (винетни такси) и на база изминато разстояние (тол такси). Предвид коренната промяна по отношение на вида на таксите (въвеждане на тол такса) е въведена Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ) по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, чиито функции са регламентирани както в ЗП, така и в ЗДвП. С аргументи от мотивите към законопроекта за изменение и допълнение на ЗДвП, при съпоставката им с останалите, приети със същия ЗИД на ЗДвП норми, свързани с установяване на нарушенията по чл.102, ал.2 от ЗДвП, касаторът извежда извод, че издаването на ЕФ е допустим процесуален ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП. Цитира съдебна практика на административни съдилища в подкрепа на доводите си. Касаторът претендира за отмяна на решението на СРС и постановяване на друго, по същество на спора, за потвърждаване на НП, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът «ДАФ ТРАНС» ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], оспорва касационната жалба с писмен отговор от 29.01.2025 г. Позовава се на Решение на СЕС от 21 ноември 2024 г. по дело С-61/23. Като намира за правилни изложените от СРС доводи за незаконосъобразност на НП, претендира за оставяне в сила на решението на СРС и за присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 5226 от 02.12.2024 г. по нахд № 11744/2024 г. СРС, НО, 110-и състав, е отменен ЕФ № [ЕГН], издаден от АПИ, относно наложена на «ДАФ ТРАНС» ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.187а, ал.2, вр. чл. 179, ал. 36 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП)

административна санкция в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

От фактическа страна СРС е приел, че на 25.08.2021 г., в 14:08 часа, ППС влекач Д. ФТ ХФ 105, с рег. Номер Р., с технически допустима максимална маса 20500 кг, брой оси 2, екологична категория Е., в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса 40 000 кг, на територията на Столична община, се е движил по път А-6, км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е била заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за същото нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. За установеното нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП на собственика на пътното превозно средство била ангажирана административнонаказателната отговорност с процесния ЕФ. Районният съд е тълкувал приложимите разпоредби на чл.102, ал.2, вр. чл.167а, ал.3, вр. чл.179, ал.3б и чл.189, ал.15 и чл.189ж, ал.1, изр.1 от ЗДвП, както и на чл.10, ал.1, т.2 и чл.10б, ал.3 от ЗП. Въз основа на тях е извел правен извод, че за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, било предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не била предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. При липсата и на друга законова норма, която изрично да предвижда такава възможност, СРС е достигнал до правен извод, че в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а впоследствие да бъде издадено НП, а не да се издава електронен фиш. Извеждането на възможност за издаване на ЕФ за нарушение на чл.179, ал.3б от ЗДвП въз основа на чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, следвало по тълкувателен път, което било недопустимо за ангажиране на административнонаказателната отговорност. Идентични съображения били относими и към разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, тъй като в тези норми изрично не било предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. В подкрепа се цитира съдебна практика на АССГ. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътено превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал. 1, т. 2 ЗП. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 ЗП.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП е предвидено за преминаване по платената пътна мрежа въвеждане на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и

такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 ЗП. Заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси. Таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП, според категорията на ППС.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДП, това трябва изрично да е предвидено в ЗДвП. В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (редакция към датата на извършване на нарушението) законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. При визираната правна уредба е правилен изводът на районния съдия, че издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. В подкрепа на горния извод, че в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП не е предвидено да се издава ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, е и новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.), в която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Следователно към датата на извършване на нарушението не е съществувала възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение поради липсата на изрична норма за това.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в ЗДвП се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а ЗДвП съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б ЗДвП преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 ЗП. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Горните разпоредби са допълнителен аргумент, че към момента на извършване и установяване на нарушението по чл. 179, ал. 3б ЗДвП в процесния случай е следвало да се състави акт за административно нарушение, а не ЕФ.

Липсата на изрична законова разпоредба към 25.08.2021 г., предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните

правила достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш.

По изложените съображения правилно районният съд е достигнал до извода за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш, поради което е не са налице визираните в касационната жалба основания за неговата отмяна. Изложеното е в съответствие с формираната от мнозинството касационни състави на АССГ съдебна практика по приложението на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, вр. 179, ал. 3б ЗДвП (редакция преди ДВ, бр. 13 от 2024 г.), към която настоящият съства се придържа с оглед дължимото еднакво приложение на закона към еднаквите случаи.

При този изход на правния спор, претенцията на ответника за присъждане на сторените в производството разноски в размер на 650.00 лева за адвокатско възнаграждение се явява основателна, като същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 5226 от 02.12.2024 г., постановено по НАХД № 11744/2024г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110–и състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) да заплати на «ДАФ ТРАНС» ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сторените в касационното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 650.00 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.